

§ 8. 1. W razie rozwiązania stosunku pracy z funkcjonariuszem, który nabył prawo do emerytury milicyjnej w wymiarze niższym niż za 30 lat wysługi emerytalnej i chce nadal pracować — funkcjonariusza tego kieruje się do pracy w trybie określonym w niniejszym zarządzeniu.

2. Funkcjonariusz, o którym mowa w ust. 1, składa wniosek o skierowanie go do pracy w wojewódzkim urzędzie spraw wewnętrznych w terminie 30 dni od dnia rozwiązania z nim stosunku pracy, a jeżeli rozwiązanie stosunku pracy nastąpiło z powodu przedłużającej się choroby lub usprawiedliwionej nieobecności w pracy z innych przyczyn — w ciągu 30 dni od dnia ustania przyczyny, która spowodowała rozwiązanie stosunku pracy.

3. Prawo ponownego skierowania do pracy w trybie określonym w zarządzeniu nie przysługuje w razie roz-

wiązania z funkcjonariuszem stosunku pracy bez wypowiedzenia z jego winy lub w razie porzucenia pracy.

§ 9. W miarę istniejących możliwości mogą być kierowani do pracy, na ich prośbę, według zasad określonych w zarządzeniu, także funkcjonariusze, którym przysługuje emerytura milicyjna z tytułu osiągnięcia 30 lat wysługi emerytalnej lub którzy ukończyli: mężczyźni — 55 lat życia, kobiety — 50 lat.

§ 10. Traci moc zarządzenie nr 17 Prezesa Rady Ministrów z dnia 10 marca 1976 r. w sprawie kierowania do pracy funkcjonariuszy Milicji Obywatelskiej zwolnionych ze służby (Monitor Polski Nr 10, poz. 49).

§ 11. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Prezes Rady Ministrów: Z. Messner

3

ZARZĄDZENIE MINISTRA HANDLU WĘWNĘTRZNEGO I USŁUG

z dnia 2 stycznia 1986 r.

w sprawie eksperymentalnej sprzedaży na targowiskach mięsa pochodzącego z uboju gospodarczego na obszarze niektórych województw.

Na podstawie art. 3 ust. 2 dekretu z dnia 29 października 1952 r. o gospodarowaniu artykułami obrotu towarowego i zaopatrzenia (Dz. U. Nr 44, poz. 301, z 1956 r. Nr 54, poz. 244 i z 1971 r. Nr 12, poz. 115) oraz § 1 zarządzenia nr 30 Prezesa Rady Ministrów z dnia 9 grudnia 1985 r. w sprawie przekazania uprawnień do wydawania przepisów o gospodarowaniu mięsem z uboju gospodarczego (Monitor Polski Nr 41, poz. 261) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się na okres sześciu miesięcy eksperymentalną sprzedaż na targowiskach mięsa pochodzącego z uboju gospodarczego na obszarze województw:

- 1) leszczyńskiego,
- 2) stołecznego warszawskiego,
- 3) tarnobrzeskiego.

§ 2. Ustala się zasady sprzedaży mięsa z uboju gospodarczego na targowiskach stanowiące załącznik do zarządzenia.

§ 3. Za mięso z uboju gospodarczego uważa się mięso pochodzące z uboju zwierząt rzeźnych, wyhodowanych we własnym gospodarstwie rolnym przez producentów rolnych, które podlega urzędowemu badaniu przed i po uboju.

§ 4. Producentami rolnymi w rozumieniu niniejszego zarządzenia są posiadacze indywidualnych gospodarstw rolnych, a także osoby fizyczne będące właścicielami lub

użytkownikami działek rolnych, prowadzące własny chów zwierząt.

§ 5. Za zwierzęta rzeźne wyhodowane we własnym gospodarstwie uważa się zwierzęta hodowane przez producenta rolnego przynajmniej przez okres 3 miesięcy przed dokonaniem uboju.

§ 6. Warunki i zasady sprzedaży mięsa z uboju gospodarczego na targowiskach, określone w zarządzeniu, stosuje się także do osób, które nie będąc producentami rolnymi wyhodowały zwierzę rzeźne we własnym gospodarstwie.

§ 7. 1. Producent rolny może sprzedawać na targowiskach (halach targowych, bazarach i placach targowych) mięso wieprzowe, wciowe, cielęce, baranie, słonię, sadło, łój, podrobę i jelita.

2. Producent może sprzedawać artykuły mięsne wymienione w ust. 1 jedynie na obszarze województwa, w którym znajduje się jego gospodarstwo.

§ 8. Sprzedaż wędlin, w tym wędlin podrobowych, przez producenta rolnego jest niedozwolona.

§ 9. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem ogłoszenia.

Minister Handlu Wewnętrznego i Usług: J. Józwiak

Załącznik do zarządzenia Ministra Handlu Wewnętrznego i Usług z dnia 2 stycznia 1986 r. (poz. 3)

ZASADY-SPRZEDAŻY MIĘSA Z UBOJU GOSPODARCZEGO NA TARGOWISKACH

I. Warunki sprzedaży mięsa.

1. Na targowiskach mogą sprzedawać mięso z uboju gospodarczego indywidualni producenci rolni lub naj-

bliżsi członkowie ich rodzin, stale zamieszkali we wspólnym gospodarstwie domowym producenta, oraz osoby fizyczne, które nie będąc producentami rolnymi wyhodowały zwierzę rzeźne we własnym gospodarstwie, a w tym

użytkownicy działek rolnych prowadzący własny chów zwierząt.

2. Producent rolny zamierzający wprowadzić do sprzedaży na targowisku mięso z uboju gospodarczego powinien dostarczyć kierownikowi targowiska lub wyznaczonemu funkcjonariuszowi przedsiębiorstwa targowiskowego świadectwo wystawione przez organ urzędowego badania zwierząt rzeźnych i mięsa, stwierdzające, że mięso zostało uznane za zdatne do spożycia.

3. Świadectwo, o którym mowa w ust. 2, wystawia lekarz weterynarii lub oglądacz mięsa według wzoru ustalonego w załączniku nr 14 do rozporządzenia Ministra Rolnictwa z dnia 29 stycznia 1929 r. o urzędowym badaniu zwierząt rzeźnych i mięsa w kraju (Dz. U. Nr 32, poz. 305).

4. Miejsce sprzedaży mięsa oraz mięso podlega kontroli weterynaryjnej wykonywanej przez właściwego terytorialnie weterynaryjnego inspektora sanitarnego. Mięso przeznaczone do sprzedaży podlega, niezależnie od pierwotnego oznakowania, oznaczeniu dodatkową pieczęcią „Kontrola San. Wet.”.

5. Sprzedaży mięsa z uboju gospodarczego może dokonywać tylko ta osoba, która dostarczyła świadectwo, o którym mowa w ust. 3. Powierzenie sprzedaży innym osobom, a w szczególności rębaczom, jest zabronione.

6. Na targowiskach będących w zarządzie przedsiębiorstw targowiskowych producent może korzystać z odpłatnych usług wyrębu i podziału mięsa, zorganizowanych przez przedsiębiorstwa targowiskowe.

7. Mięso z uboju gospodarczego powinno być nabywane tylko przez indywidualnych konsumentów i tylko w miejscach do tego celu wyznaczonych na targowiskach (halach targowych, bazarach, placach targowych).

8. Sprzedaż odbywa się po cenach uzgadnianych między producentem a nabywcą.

9. Nabywanie mięsa pochodzącego z uboju gospodarczego do dalszej odprzedaży jest zabronione.

II. Organizacja sprzedaży na targowiskach.

10. Terenowy organ administracji państwowej do spraw handlu o właściwości szczególnej stopnia wojewódzkiego ustali na wniosek urzędów gmin lub urzędów miejskich miejscowości (dzielnice), w których powinny być zorganizowane na targowiskach miejsca detalicznej sprzedaży mięsa pochodzącego z uboju gospodarczego.

11. Sprzedaż mięsa z uboju gospodarczego w innych miejscowościach i miejscach, niż określił to terenowy organ administracji państwowej o właściwości szczególnej stopnia wojewódzkiego, jest niedozwolona.

12. Miejsca sprzedaży detalicznej o charakterze stałym w halach targowych i bazarach w większych ośrodkach miejskich powinny być wyposażone w odpowiednie urządzenia i sprzęt zgodnie z obowiązującymi przepisami.

III. Postanowienia końcowe.

13. Kierownik targowiska lub wyznaczony funkcjonariusz przedsiębiorstwa targowiskowego po otrzymaniu świadectwa, o którym mowa w ust. 2, sprawdza tożsamość osoby dostarczającej świadectwo, porównując z zapisami zawartymi w dowodzie osobistym (imię, nazwisko, miejsce zamieszkania, zawód), oraz sprawdza ważność dokumentu i oznaczeń sporządzonych przez organ urzędowego badania mięsa co do przydatności mięsa do spożycia przez ludzi.

14. Świadectwo wymienione w ust. 13 kierownik targowiska lub wyznaczony funkcjonariusz przedsiębiorstwa targowiskowego zatrzymuje u siebie i jednocześnie wydaje pokwitowanie z tytułu pobranej opłaty targowiskowej, wymieniając w nim nazwisko i imię, adres zamieszkania osoby sprzedającej mięso oraz ilość i rodzaj mięsa.

15. Na odwrocie egzemplarza świadectwa kierownik targowiska lub wyznaczony funkcjonariusz przedsiębiorstwa targowiskowego wpisuje adnotację "wykorzystane w dniu"

16. Producent rolny, prowadzący sprzedaż mięsa z uboju gospodarczego na targowisku, jest obowiązany okazywać pokwitowanie opłaty targowiskowej na żądanie organów kontroli w czasie trwania sprzedaży.

17. Po zakończeniu sprzedaży kierownik targowiska lub funkcjonariusz przedsiębiorstwa targowiskowego przekazuje pobrane świadectwa terenowemu organowi administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw handlu stopnia podstawowego, obejmującemu swym zasięgiem działania siedzibę targowiska.

18. Terenowy organ administracji państwowej o właściwości szczególnej do spraw handlu stopnia wojewódzkiego zapewni comiesięczną informację o kształtowaniu się dostaw i sprzedaży mięsa z uboju gospodarczego na targowiskach w sposób określony odrębnie.

4

ZARZĄDZENIE MINISTRA ŁĄCZNOŚCI

z dnia 27 grudnia 1985 r.

w sprawie taryfy pocztowej za usługi w obrocie zagranicznym.

Na podstawie art. 48 ust. 1 ustawy z dnia 15 listopada 1984 r. o łączności (Dz. U. Nr 54, poz. 275) zarządza się, co następuje:

§ 1. Wprowadza się taryfę pocztową za usługi w obrocie zagranicznym w brzmieniu podanym w załączniku do zarządzenia.

(Taryfę pocztową za usługi w obrocie zagranicznym zawiera załącznik do niniejszego numeru, dostarczany na podstawie indywidualnych zamówień)

§ 2. Traci moc zarządzenie Ministra Łączności z dnia 12 czerwca 1985 r. w sprawie taryfy pocztowej za usługi w obrocie zagranicznym (Monitor Polski Nr 16, poz. 131).

§ 3. Zarządzenie wchodzi w życie z dniem 1 lutego 1986 r.

Minister Łączności: W. Majewski